

੧੨੭੨੦

੧੨੭੨੦
੧੨੭੨੦
੧੨੭੨੦

1926 18-37926

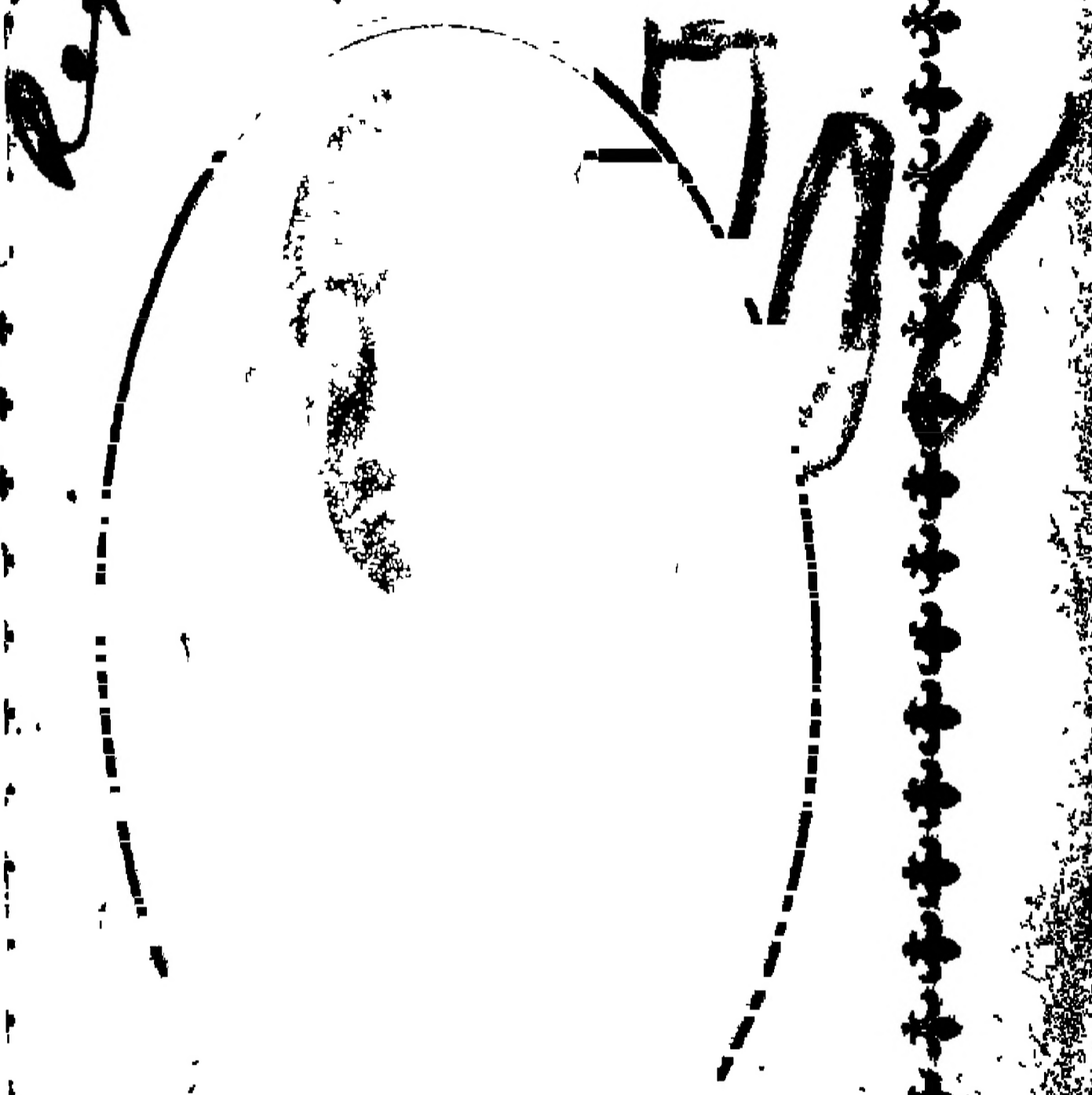
ਭਗਤ ਮਤਾ ਭੰਡਾ

੨

ਭਾਗ

ਭਗਤ ਮਤਾ ਭੰਡਾ

੧੨੭੨੦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૨૦ વર્ગીક .

પુસ્તકનું નામ ઈસ્લામી ડૉક્ટર

વિષય ઈસ્લામ : ૬ ડૉક્ટર

શ્રી ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ
 આમ દર્શાવે
 ૨૭૨૦

તવહીદા ડકા આલમમે બજવાદીયા કમલી વાલેને
 જળ લાગેલાહા ઇલલાહ ફરમાદીયા કમલી વાલેને
 જળચેહરમે અનવર કમલીસે ચમકાદીયા કમલી વાલેને
 વનઘોર ઘટામે સુરજકો શરમાદીયા કમલી વાલેને
 દિલ એસે રંગીલેકે સદકે ચોર બાં એસે હટીલેકે કુરબાં
 હઠ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકો બખશાવા દીયા કમલી વાલેને
 બનઠનકે ચલે મેરાજ કી શબ વલ્લેલ છબથી ઉસપે અઝબ
 જતતકે હુરો ગીલમાં કે શરમા દીયા કમલી વાલેને
 કુલદોંકી મહકને મસ્ત કીયા ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના
 હરતરહકી બાંકી અદાઓસે હુટવાદીયા કમલી વાલેને
 પીપીકે પેચાલે કવસરકે હુટીગે મજે જી બર બરકે
 હજા આત્યના કલકવસર ફરમાદીયા કમલી વાલેને
 વોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી
 ચબ બરકે દોશાલે વાલોંકો શરમાદીયા કમલી વાલેને
 જબ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો મેરાજકી શબ ઇનઆમ મીલા
 ખુશહોકે હામન કમલીકા ફેલાદીયા કમલી વાલેને
 ખુશકી મેં તરી પેદા કરહી હરશાખ હરી પેદા કરહી
 મેંહ બાગે જહાંમે રહમતકા બરસાદીયા કમલી વાલેને
 મમે અશ'પે કુખ હુવા હાસીલ અલ્લાહસે બકે હુવે વાસીલ
 કયા બને ખુદાકો બકર કયા સમબાદીયા કમલી વાલેને
 ઇસ્લામ મીલા ઇમાન મીલા પડનેકે લીએ કુરઆન મીલા
 બપાતકો બે કુચ દીલવાનાયા દીલવાદીયા કમલી વાલેને

કુવાણી.

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકે પરવા હી નહી
 મરને વાલે નરમએ તુને તો પુછા હી નહી
 બાએ જન્નતસે નીકાલા જખકે હંવાને કહા
 તોબા તોબા જખ સુની આદમકી તોબા હી નહી
 ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાએ લોગોકે ગુલામ
 બીક જએ બજારમે તુને ખરીદા હી નહી-
 બીકરીયા કે હલકપે તો હાય આર ચલ મસા
 લોજ કહેતે હંય કે મારા તુને મારા હી નહી
 પેટમે મછલીકે યુતુસ ને કહા જખ અલઅમા
 કયસા બેઠા સુન રહા જયસા કે સુનવા હી નહી
 હઝરતે ઐયુબકા કીડો ને સખ તન ખા લીયા
 લોજ કહેતે હંય તમાસા ચે તમાશા હી નહી
 તસ્ત મે રખખા ગયા જખ કાટકર ચહેવાકા સર
 કયસી આંખે ફેરવી ગોયા કે દેખા હી નહી
 તુરપર મુસા નખા જલવા હમાસા દેખને
 જોર મહંમદસે કહા તુમસે તો પરદા હી નહી
 વાહ વાહ અશફક તુમને ખુબ લીખી હય અઝલ
 શાહીરો મે હય અલીતક નામ તેશ હી નહી

કવ્વાલી—જનાબ બાહાદુરખાં.

મહેબુબ મેરે ચક્તા ને તુ હય વોહી મયં હું
 ખરવાના સીકત કુરખાં ને તુ હય વોહી મયં હું
 જાબકીશ લીએ અએ પીયારે ઠાલા હય નકાબે તુન
 મકનાં લી હટા દેના ને તુ હય વોહી મયં હું
 મકકાર થે મકકે કે કુકાર થે વોહ શારે
 ઇશ લામ હીયા ફયલા ને તુ હય વોહી મયં હું
 મહેરૂમ નહીમમત થે બકી કોઈ રહે બાએ
 દીખલાઈે ગલક તુરી ને તુ હય વોહી મયં હું
 ને તેરી મોહબતમેં મહેબુબ મેરે મીટ બચ
 મયં કિંચુના હસે બકસુ ને તુ હય વોહી મયં હું
 હો બાકે પાપે કુછ તો અબ હુતકરમ મવલા
 હય તુર તેરા મુજમય ને તુ હય વોહી મયં હું

કવ્વાલી.

હય લખપે ઇલાહી મેરે મરનેકી કુઆ હો
 મયં સુનકે કહું કોસને વાલોંકા બલા હો
 મીલતે હો તો મીલ બવો ખશહો તો ખશ હો
 હમ કોઈ ચુનેગાર હયં તુમ કોઈ ખુદા હો
 કુછ નાજ મયં રનુસ હોતો રનુસ મંચ લખાવટ
 કુછ સરમમે સોખી હોતો સોખીમે હયા હો
 મય અપની વફાઈ સે સબવારે બક્ષ હું
 તુમ અપની બક્ષાઈ સે ગીરફતારે વક્ષ હો
 કાસીદ કે કફેપાસે મહું ખત્તે ગળી હો
 કાપીદકી ન સુહીમય સુકદરકો લીખા હો

નધ કરાણી.

કાણુ બલામે મૈ ફસ ગઈરે
 અલીફ લામ ઓર મીમ કા પરકા
 પરકા હટા કર સામને આબ
 દીલમે અફાએ ઉતર ગઈ રે-કાણુ બલામે
 જલદ બુલાલો શાહે મદીના
 કુરકતમે તેરી મુશકીલ હૈ છતા
 હીંદમે આફે મ છુટ લઈ રે-કાણુ બલામે
 કુફરકો તું ઇસલામ મે લાયા
 શરબતે વસલ કા બમ પીલાયા
 નામે મોહમદી દીલકો બાયા
 એસે પીયાપે મે મર ગઈ રે-કાણુ બલામે
 ઇન્ના આતએના કલકોસર
 ફસલ્લે લેરબએકા વનહર કહેકર
 ઇન્ના શાનએકા હોવલ અબતર
 કુલ હુંવલ્લા મે મે.મીટ ગઈ રે-કાણુ બલામે

સેર.

નારમે તુર જલવે તુમા હો અબા.
 માલો દોબઅ અમન ખુલ કા હો અબા.

મઝલે હુસેન.

ફિરદોસ હે ખલ્લ રૂખે હંઝરત કે સામને
 તુળા હે પસ્ત સરવે તુબુલ્લતકે સામને
 કેહેતા હે હુતકે શાફઝે ઉમ્મત ચેહી મુજે
 કયા હે તેરે ગુનાહ મેરી શફકતકે સામને
 આ રખ જો મેં મરૂ તો મદીને મેંહી મરૂ
 મરકક ખને તો શાહકી તુરખત કે સામને
 કટકટકે ગીર પડે હે સરે સર કાશાને દેહર
 હંઝરતકી ઝામે તેગે જલાલતકે સામને
 મહશરમે આસીયોંસે કહેગા ચે ફઝલે હંક
 દે બાવ અર્જ શાફઝે ઉમ્મતકે સામને
 ઉનકે કરમસે હોં તો હોં લાયક અજબ નહિ
 કમ બયાં હમ હે છુનસે શફાઅત કે સામને
 કમ એકે કાહસે નહી કોહે છુનહ મેરે
 હંઝરત તુમારે ફુલઝલે રહમત કે સામને
 અદલાહ વેલી દીન મુજે હાસીલ કરે હુસેન
 બીસતર જમાઈ મેં હરે હંઝરતકે સામને

કબાલી.

મેરે મવલા બુલાવો મદીને મુઝે,
 અમે હીજર તો દેગા ન છુને મુઝે,
 મઝલે વાલે સખ મઝે મંચ હાથ મલતા રેહ અયા,
 અં તરપતી રેહ અહ ઐર દીલ મચલતા રેહ અયા,

લીલા સાથ ન અપને કીચીને મુઝે,
 મેરે મવલા બુલાલો મહીને મુઝે—૧
 દુખીયે કીસ્મતમે લીખી ઝેવારત યા નહિં,
 દુખીયે રવઝેયે બુલવાતે હેં હજરત યા નહીં,
 વેહી સીઅહે બારા મહીને મુઝે,
 મેરે મવલા બુલાલો મહીને મુઝે—૨
 અય અજલ મત બન લે ચેં બાં બહોત મુશકીલમે હે
 બન હું રવઝેયે ચેહ અરમાન મેરે હીલમે હે
 કોઈ દીન અલી ચોર હે છુને મુઝે,
 મેરે મવલા બુલાલો મહીને મુઝે,—૩
 હીંદસે યા સાકીએ કવચર બુલા લીજે મુઝે,
 એક પિયાલા આબે ઝમઝમકા પીલાલીજે મુઝે,
 પડે હીજરમે આંસુ ન પીને મુઝે,
 મેરે મવલા બુલાલો મહીને મુઝે,—૪
 યા મોહંમદ મુસ્તાફા તસકીન તો કીજે મેરી,
 આતીયે કુરકતમે જલતાહું ખખર લીજે મેરી
 લજ ગયે મૌતકે આને પસીને મુઝે,
 મેરે મવલા બુલાલો મહીને મુઝે,—૫
 ફીકરે દુન્યા સેંકડોં એક હસરતે હીદારહંય,
 મય મુસાપ્રીર હું અકેલા તેરી મહદ દરકારહે,
 કોઈ રાહમે છુટે ન છીને મુઝે—
 મેરે મવલા બુલાલો મહીને મુઝે—૬

મારે બધા ઇસ વતન ને, ઓર હિંદુસ્તાનને,
મુશ્કિલી ને બેકસી ને શૌક ને અરમાન ને,
દીએ રંબપે રંબ સહીને મુઝે,

મેરે મવલા બુલાલો મહીને મુઝે.—૭

આસમાં થામે ઝમોં પકડે વતન શૌક કરે,
મંચ નઠયડંગા નઠયડંગા કોઈ ચીખા કરે,
ફીયા ચાહ હે મેરે નખીને મુઝે

મેરે મવલા બુલાલો મહીને, મુઝે—૮

અશકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંચ બરસાઈંગા,
દુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંચ સહીને બઢીંગા,

ચેહી બવેગે, લેકે સહીને મુઝે,

મેરે મવલા બુલાલો મહીને મુઝે.—૯

અઝલ.

બતે હો કહાંચે બતે બહાં
અબી દીલ તો હમારા બરા હી નહી
અબી બોલચે લખ તો ખીલાહી નહી
અબી ગુનચે એ દીલ તો ખીલાહી નહી
કળ તલક સલા ગમ ખાએ કોઈ
ફીસ તરાહ બનસે બચે કોઈ
હસે ખાકે બલા સમબાએ કોઈ
હસ છુત કો તો ખોદે ખુલાહી નહી

કયું હસતા હે મેરે રોને પર
 નાસેહ જરા અલ્લાહ સે કર
 તું કયા બને હાલતે કરહે અમર
 તુને દીલ તો બુતોં દીયાહી નહી
 મૈને બે સવાલે વસ્લે કીયા
 વો “હમ્” મુઝે ચે જવાબ મીલ
 તકદીરમેં તેરે લીખાહી નહી
 તેરે કરહ અમર કી દવાહી નહી

મુસલામ કા જંડા.

મુસલામ કા જંડા આલમમે જડવા દીયા કમલી વાલેને
 કાબેમે બુતોકો કલમએલી પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ધુબટ બે અપને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
 દીખલાકે જમાલ એક આલમકો તહપા દીયા કમલીવાલેને
 જબ ચેહરે એ અનવર કમલીસે ચમકા દીયા કમલીવાલેને
 ગોચાકે ખુદાકો બેખરદા દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 કયું ફીકરહો રોજે જબાહમકો ધુલબએ ગે સબ હરથાં અબતો
 અસ વકતકે અબરે રહેમતકો બરસા દીયા કમલી વાલેને
 હે હેકે સરમે હાવતકો ઝોડસે મીટા કર કેસરતકો
 વો જલવાએ હક ઇસ ઉમ્મતકો દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 આશકકે દીલસે પુછો જરા વો કદકી ફળન વો ફળકીઅય
 દીખલાકે કશી બેગનકી અદા તહપા દીયા કમલીવાલેને

કયા નીગાહેં ગુલચે સલ્લેખલા છસરાહસે ગુલચે ચહેકુડા
 વોહ કુચલીં અપની ખુશખોસે મેહકા હીયા કમલી વાલેને
 રો રો કે કશી તો ગાડું મે બા બાકે કશી ઠાહો ચારેમે
 અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકો બખ્શવા હીયા કમલી વાલેને
 બખ બહેરે ગુનાહમે કીસ્તી ઉમ્મતકી મવલા આન પહી
 તુફાને બલાસે કીનારે તક પહોંચા હીયા કમલી વાલેને

ઉસતાહી ભજન.

મદીનેમેં મોહમ્મદ આયો, હીલખર સચ્ચો દીનબગાવો,
 સરવર સચ્ચો દીન બગાયો.—મદીને.

જુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ઘર બાયો,
 હાથ હલીમા પાલના ગુલાવે હુરાયે મંગલ આયો;
 અબહલ્લા ઘર અનંત વધાયો.—મદીને.

નબી મોહમ્મદ ચલે મહેરાબકો થોથે અરસપે આયો,
 થોથે અરસપે એક ચેર ખડા થા, અંગુઠી નખિસે પાયો,
 મુરત પરદેમેં હી ખાયો.—મદીને.

હસ પરદેમેં નબીકો ખીઠાયો. અનહક લોક બતાયો,
 આશક માયુક દોને હીલખીલબૈઠે આશક માયુક મનભાયો
 નબીલ મહેરાબસે આયો.—મદીને.

નૂરકી પમહી ગુરકો બમા નૂરકી સેબ ખીજાયો,
 ગુરકો ચેહરા નબીલકે શીરપર, મોતીવન મેહ બરચાયો,
 નબીલ મહેરાબ ચિખાયો.—મદીને.

કલમા પઠો નીલ ગુર નળીકા, ઈલમે-દીન સોહાયો,
લાઈ લાહા ઇલ્લીલાહા મોહમદ રસુલીલ્લાહ કલમામુખપાઠ પઠાએ
નીરોશા તેરે કલમોમી આયો—મદીને.

મઝલ "અમીર" મીનાઈ.

બસ "કહી જલ્લે મેં હમ હો મજો સજોદાઈ
અબરકે ન દેખા યા હોને લખી રસવાઈ
કરતા હયા હમસે અબ પરદા નશી કરદે
મહશર મેં તો દેખેંગે તુજકો તેરે સજોદાઈ
કિસવાસતે મુસા કી જિલ્તૂર પે પુરિ કી
ફિખલાઈ ઝલક કિસને કિસકી હુવી રસખાઈ
આશિકે સેહયા કરના માઅશુકોં પે મરનિટના
કિયા હમ હય લખાવટ કી ઉફરે તેરી ચતરાઈ
મારો લી લલાઓ લી આચાન હય સમ તુમકો
આંખો મેં હલાહલ હય હોઠોં પે મસીહાઈ
કલ તક તો બને ચે શેખ અબ કયું હુવે તુમ કહિર
બનાં તેરી ઉલફત મેં કયસી હુવી રસવાઈ
મુહદતસે "અમીર" ઉસકે મિલનેકી તમન્નાથી
આજ ઉસને પુલાયા હય લેનેકો કબા આઈ

મઝલ "જલીલ."

વોહ મોહબ્બત હી નહીં અસમે કે રસવાઈ નહો
જબ તમાસા તુમ હો કસુ દુન્યા તમાશાઈ નહો

મુપકે મુપકે રાય તનહાઈ મેં હમ વેહ સોંચકર
 બન દેહું કિજર મેં પર ઉનપ્રી રસવાઈ નહોં
 વેહ સમે વાંચાઈ જો આઝો દેખ કર મંચ ડર ગયા
 બન લેનેકો દુલહન બનકે કળા આઈ નહોં
 વો મોહઅબતહી નહોં અજ વેહ ઇનાયત હી નહી
 મુજ સે મીલને પ્રી કસમ ઉસને કંહી ખાઈ નહો
 મુજકો અપની બજમ મે દેખાતો બોલે ગમેર સે
 કમીન હય ઇસકો નિકાલો કોઈ સમોહાઈ નહો
 અંચ 'બલીલ' અબતો દોઆ હય શતદિન હકસે વેહી
 રંજ હો તકલીફ હો આફત હો તનહાઈ નહોં

મઝલે "બલીલ."

લીલજો પ્રીર ઉસી ગલીમ પે તળીયત આઈ
 રહમ આયા કલી લુસકો ન મુરબત આઈ
 દોનોં બિગડે રહે રૂઠે રહે બેઝાર રહે
 માર પહેલુ મેં ન કાબુ મેં તળીયત આઈ
 દીલમેં રહેતે હંચ મગર દીલમેં કોઈ ખાર નહી
 મસલેહત થી જો હસીનો મે નખાંકત આઈ
 મુખંદ સળ હુવે મકતલ મેં મગર વાઝો નસીબ
 તેવ મેં હમ ન રહા બળ મેરી નવબત આઈ
 સમેર પ્રી મુલશને આલમ પ્રી બોહોત હમને 'બલીલ'
 કિયી શુલસે ન મગર મુજો મોહબત આઈ

મઝલ.

સાક્ષીયા ઠમુ ન હવસ હો! મુજહે મયખાને કી
 દિલ હય શીશેકા મેરા આંખ હમ પયમાને કી
 મોહતસિબ તુજહકો ખબર કયા મેરે પયમાને કી
 મંચ લે પીતાહું વોહ હય ઝોર હી મયખાને કી
 આંખોં આંખોં મેં પીલાહી મેરે સાકિને મુજહે
 અબ ન શીશેકી અરસત હય ન પયમાને કી
 આપ પહેલુમેં લે બચઠેં તો સંભલ કર બચઠે
 દિલે બે તાબ કે! આદત હય મચલ જાને કી
 મે ખુદી મેં યહી મુહ સે નિકલતા હય 'જલીલ'
 શીશે આબાહ રહેં ખચેર હો મયખાને કી

મઝલ.

ટલગએ હમમે સબ આલામ મદીને વાલે
 કયા મુબારક હે તેરા નામ મદીને વાલે;
 તુને રોશન કીયા ઈસ્લામ મદીને વાલે,
 મીડગએ દેહેરસે અસનામ મદીને વાલે,
 તિરના લબ મેંલી હું સદકે તેરે મયખાનેકા
 દેદે દેદે મુઝે એક જામ મદીને વાલે,
 તેરી બાતેં હે હકીકતમે ખુદાકી બાતેં
 હુકમે હક હેં તેરે એહકામ મદીને વાલે,
 નિત નએ જુમ કીયા કરના હે શેવા મેરા,
 બખ્શવાના હે તેરા કામ મદીને વાલે,

એન લેને નહિં દેતી હે તેરે આશિકકો,
યાદ તેરી સહરો શામ મદીને વાલે,
બડી ઉમ્મીદસે લિખી હે ગઝલ મિરઝાને,
હસકો દિલવાદો કુછ ઇનઆમ મદીને વાલે.

મઝલી ક

જળ લખપે તેરે રમે મીસ્ત્રી જલવા તુમા હો.
તબ ચશમયે હેવાંપે નમુદાર ઘટા હો.
અકસે રૂપે દીલદાર વહીં હોવે તુમાયા
જુ આઈના કુછ દીલમેં અઝર અપને સફા હો.
જળ ખોલતે હો કાકુલે પેચાકો તુમ અપને
તબ સરપે મેરે એક નહ લાતે બલ્લા હો.
મોસા બે તલબ મેને ક્રીયા ઉસસે તો ફુદી
ઝુલલાકે લગા કેહનેકે ચલ ચહાંસે હવા હો.
જળ ઉસકો તું પામાલ કરે તું તો શીર એ શોખ
બાંપે હુવે હાથ આકે તેરે કમું નસબા હો.
મેં તુમપે દીલોબસે મેરી બન દીલ હું
મેહકાનેસે ગેરૂંકે ન તુમ મુઝસે ખફા હો.
કહ ખાક લુએ આહ વો બિમાર લલા અબ
લસકો કે “બકર” હસકકા આઝાર લગા હો

મઝલી.

હમ તુમ કોં સમે વસ્લ એકેલે તો મઝા હો
કમસે હો અલબ દુર હવા તુમસે જુદા હો

વે. હાં હાં હીલમે મેરે તુમ છુડી દવા હો
 આ બેઠો મેરે પહેલુમેં જોર મુજકો ચકાવો
 તુ મેરે છુરી મેરે જલેપર તો મજા હો
 મેં હંસકે દુવા હું મેરે કાવીલકા બલા હો
 તુમ થોડસે કોસો મુજે મેં હીલસે દુઆ હું
 બો મેરા જુરા આહે ખુદા ઉસ્કા બલા હો
 તુમ મેરે સીવા જોર કીસી ગેરકો આહો
 અણાહ હરે બાગે જવાની નાહરા હો

મંત્રલ.

બેકાર હો વો આહકે જીસમેં અસર નહોં,
 ઉસ બે બખરકો જોર હમારી બખર નહોં;
 ફિર દેખેં કિસ તરહસે નિકલતી હો ચાંદની,
 જલવા ફિગન વો માહ અગર બામખર નહોં ? !
 ચે રાહ વો હો બિખરણી કટકે હજાર સાલ
 તુમચા જતામે હંક ! અગર રાહબર નહોં
 હો તુલ આજ ધતની ઈલાહી શમે વિચાર
 ચાનીકે રોજે, હશ્વસે પેહલે સહર નહોં
 અય શાહે હુસ્ન ફિર તુજે પેહચાને કિસતરહ
 દેખાયો જીસ નજરસે અગર વો નજર નહોં
 જલબય બક, હુસ્નસે સબ મિસ્લે કોહો તુર
 હંદે નજરસે ફર વો જલવા અગર નહોં
 આહોં કો રોહ, અખતસે લે કામ અય અલીબ
 બેકાર નીલસે વો કહીં ફિત્તાગર નહોં

મઝલ.

મોસમભી હે બાહલી હે, સાગરભી સુ ખુભી,
 પી આંજતો, અય યાર. મેરે સાથસે તુભી;
 સબ દેગે શહાદત ચે મેરે ખુનકે છીર,
 ટપકેગા તેરી તેજ,સે મેહશરમે લુહુભી;
 ખુલશનમે લી હમકો ન કોઈ શુલ નગર આયા,
 ખ્યાસે રહે તકદીરસે હમતો લમેખુભી;
 મલકરતો ઝરા દેખિયે ખુને દિલે આશિક,
 રંજ લાએગા હાથોમે દિના બનકે લુહુભી;
 " ઇસહાકે " નહો એજપે કસુ મેરા મૂકદ્દર ?
 સુરતભી પસંત આઈ હે ઉન્કો, મેરી ખુભી

મઝલ.

તવહીદકો ઉસ્કી આલમમેં મનવાલીયા કમલી વાલેને
 કાફિરકી ઝખાંસે મંતહલાહે પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ખુદ્દોંકી લપટસે આલમકો મેહકાલીયા કમલી વાલેને
 એક સાંપસા દિલપર આશિક કે લેહરાલીયા કમલી વાલેને
 સરમસતહુવા સરકો કટવાકર કહીં દારપે ચડ મન્સુરબના
 એક બામ હકીકતકા છુસ્કો પિલવાલીયા કમલી વાલેને
 ઉઝમતમે તસદુક કરતા હું મેં અપને નવસોકો દોનોં
 મેઅરાજકી શબ બાકર હકેસે ફરમાલીયા કમલી વાલેને
 બે બોલમે ઉસ્કે બોલદીયે બે પેચ પડેમે બોલદીયે
 ઉલખનકો દિલોકી હમલરમે મુલબાલીયા કમલી વાલેને
 સખાદાઈનામત હય ઉસ્કી સખાદા કરમ હય ઉસ્કા
 હાજવ ના કમલીયે મુજકો રહી મંતનાલીયા કમલી વાલેને

ગુજરાતી હરફેમેં ઓર ઉર્દુ અબાનમેં.

જ'મનામા હઝરતઅલી	૦-૫-૦	કિસ્સા કાલીમેરી	૦-૧-૦
જ'મનામા જતુન કા	૦-૫-૦	કિસ્સા શાહેરમ બડા	૦-૩-૦
આદમ શીલ હઠીસ	૦-૧૨-૦	કિસ્સા ખલીફા હાફેનરશીદ	૦-૪-૦
મોહુદે ચાને ખુદા	૦-૬-૦	કિસ્સા જહેરે ખસક	૦-૬-૦
મોહુદે મુશ્વજર જન્નત	૦-૬-૦	કિસ્સા ફરેખે હસક	૦-૪-૦
મોહુદે રિવાયન ખીસમીલા	૦-૨-૦	મજમુએ કબ્વાલી	૦-૧૨-૦
રીવાઝે જન્નત	૦-૪-૦	તોફએ કબ્વાલી	૦-૪-૦
કરામતે મહેબુએ મુખહાની	૦-૨-૦	એહરે મહેશીલ	૦-૬-૦
ચઢીદે કરખલા	૦-૬-૦	પરસતાને કબ્વાલી	૦-૬-૦
ફુજવતુલ ખસલામ	૦-૨-૦	શેરોંકા ખળના	૦-૬-૦
સખાવત નામા	૦-૨-૦	કબ્વાલકી મહેશીલ	૦-૪-૦
સહાદત નામા	૦-૨-૦	હિતી જવાની નોવેલ	૦-૧૦-૦
કિસ્સા મુલસતોખર	૦-૬-૦	યુસુફ દીલઆરા	૦-૧૦-૦
કિસ્સા નાજની પહાન	૦-૨-૦	માલનકી બેટી	૦-૮-૦
નુરે ખસલામ નાટક	૦-૧૦-૦	કમસીન ખીખી	૦-૬-૦
ચાને ખસલામ	૦-૮-૦	પીયારીકા ખાશીક	૦-૩-૦
એહરે ખસલામ	૦-૮-૦	પુશને છન્દગી	૦-૮-૦
હસીન કાતીલ	૦-૮-૦	કાતીલકા કાતીલ	૦-૮-૦
મન્દર સલા	૦-૩-૦	ફરેખે ફુરન	૦-૬-૦
તારા ખુરશીદ	૦-૩-૦	અમેરીકન ઝંકુ	૦-૮-૦
શ્રીમતી મંજરી	૦-૮-૦	મહબુબએ શામ	૦-૮-૦
ખુતી શેરની	૦-૮-૦	હસીન નાજનીન	૦-૮-૦

હસકે અલાવા મઝલ-કબ્વાલી નાટક-નાવેલ-કીસ્સેખી મીલ સકતે હંધ જો આહર આનેપર ફેરન બજરીએ વી.પી. રવાના કી જતી હમ, એક. રૂપીએસે કમકી કીતાબોંકે લીયે પોષ્ટકી ટીકીટ રવાના કીજીએ.

પબ્લીસર:-ઉસમાન મહંમદ, એડીટર હંટર પંચ.

માલેક :-હંટર બુક ડીપો, પીલાહાઉચ, મુંબઈ, નં. ૭.

પ્રિન્ટર:-મહમદ અબ્દુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,

મુસ્તાન મેન્શન હંમરી, મુંબઈ, નં. ૬.

ગઝલ.

માથુક હો આશુકે સતારે કે લીયે હો.
તારે નીગા હો નાઝ ચલાનેકે લીયે હો.

મેજુમે ખતા ખુન બહાનેકે લીયે હો.
ઝોર આતશ પ્રકટકો બજાનેકે લીયે હો.

હમ ચાહને વાલોકો બજાનેકે લીયે હો.
માથુક હો આશુકે સતારે લીયે હો.

નઝરે કીસી તરહે મય સમર નહી હોતે
મહેમાન કીસી રોઝ મેરે ઘર નહી હોતે.

માથુક મગર અમસે સીતમગર નહી હોતે
મુઝપર ને સીતમ હય વો કીસીપર નહી હોતે.

તુમ મેરે નહી સારે ઝમાનેકે લીયે હો.
હમ હીનમે કે તુને નીગાહે નાઝ ચુભોયા.

યેસ ચહે કે આરામસે શીરવો નહી સોયા
અહરે મમે ઉલ્લસતમે આશીકો કુચોયા.

તુમ હોસ્ત હુએ હસકે હસે જાનસે ખેમા
દુસ્તાનકો મીટીમે મીલાનેકે લીયે હો.

મરજએ વો હમતોડકે તુમ હસપે ખફા હો.
ઝીંદા હો અગર શીર નીગહે હુદસે રખો.

અરહમ હો ને શીરાબએ હસ્તી-તો સંવારો
મરજ વે તુમારી હય હસે ચાહો ખીમાડો.

ખીનડી હુમ તમદીર બનાને કે લીયે હો.
મર-હો હસીનીયે વે આહત નહી અગર.

પ્રિન્ટર-મહમદ અમદુલ રહેમાન, ધી ખીમારત મેસ
સુલ્તાન મેન્શન કુમરી, મુમબઈ.

ખાલીસર:- હુસમાન મહમદ, એડીટર હમદાન
માલિક:- હકીકત સુલ્તાન, ખીમારત મેસ, મુમબઈ.

.

,

,

!

,

,